

Entre les notes i el públic

La sang és molt escandalosa. Potser és això que fa que l'eliminació física dels qui entenem el País Valencià com un territori modern i nacionalment homologable no siga un projecte viable. L'altra possibilitat, la de la deportació en contenidors ideològics, no acaba de ser ben vista actualment en aquestes latituds, i per ací ens salvem de repetir una situació com la del 1609...

Ma mare sempre ho ha dit, que la sang és molt escandalosa. Potser és això que fa que l'eliminació física dels qui entenem el País Valencià com un territori modern i nacionalment homologable no siga un projecte viable. L'altra possibilitat, la de la deportació en contenidors ideològics, no acaba de ser ben vista actualment en aquestes latituds, i per ací ens salvem de repetir una situació com la del 1609, un drama que l'altre dia [vam commemorar](#) a Llíria amb una dignitat feta a base d'esforç i d'imaginació. I de diners. Mentre escoltava aquella allau de música de qualitat exportable a qualsevol part del món, no podia estar-me de pensar en els 'events' d'estora roja i Ferrari a la porta, els del 'glamour' estantís comprat a base de pressupost públic i de públic comprat amb els nostres impostos. En els milions d'euros que els polítics valencians es gasten en fires de vanitats que baraten per favors que després els tornaran amb interessos que mai no ens arribaran als qui massa civilitzadament els paguem els jornals. Mal negoci, el nostre. No ens poden eliminar físicament, ni poden enviar-nos mar enllà o Sènia amunt. Per això fan l'única cosa que els queda: menysprear, desqualificar i (intentar) invisibilitzar. Ens colguen sota un fem mediàtic, però no saben que el fem aviva, que alimenta la terra que 'ells' entenen només com un solar i no com un bancal on pacientment van naixent collites que són nostres. Tot això pensava mentre per l'escenari discorria l'espectacle. El 'miracle', diran alguns. Però no és cap miracle: és el fruit d'anys de feina, de combois productius, d'il·lusions que saps que palparàs. Potser és que necessite creure-ho, però trobe que hi ha alguna cosa en l'ambient que assenyala canvis. Ni que siga perquè 'ells' mateixos es van ofegant en la seua glòria de ninot indultat i perquè els 'altres' encara continuen en naufragi. Encara que només siga per això, o perquè això fa obrir molts ulls, el cas és que el fracàs dels partits polítics ja és una realitat que hem de saber aprofitar. I ho hem de començar a fer ja ara, cada matí. O això, o ens posem a fer tapets de punt de ganxo per als tendurs al volt dels quals continuarem malparlant de les altres capelletes quan serem vellets.

17 desembre 2009

Una notícia de VilaWeb.com
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)